

Марко Спаллоне, Піна Мюре

Практика стратегічного групового кредитування в банках

Кредитні установи часто відмовляють малим підприємствам у наданні позики. Це, як правило, пов'язано з тим, що останні не можуть забезпечити заставу кредиторам. Крім того, враховуючи невелику суму необхідних позик, повний моніторинг коштуватиме кредиторам занадто дорого. Угоди групового кредитування вважаються ефективним рішенням стосовно нормування кредитних ресурсів серед малих підприємств як у розвинутих країнах, так і в тих, що розвиваються. Мета статті – розкрити потенціал угод групового кредитування в контексті управління кредитними ризиками. Запропоновано теоретичне пояснення можливостей програм групового кредитування для відбору надійних позичальників від ненадійних з метою зменшення кількості безнадійних кредитів. Доведено, що успіх фірм, залучених до програм групового кредитування, пояснюється використанням поручительського підпису, що є ефективним методом перевірки. Тобто, використовуючи належним чином поручительський підпис, кредитори можуть «відсіяти» кредитоспроможні фірми від некредитоспроможних та включити до угод групового кредитування лише надійні підприємства. Отже, головна ідея статті полягає в тому, що добре розроблені програми групового кредитування спонукають кредитоспроможні фірми брати на себе зобов'язання, принаймні частково, спільно з іншими надійними підприємствами і заважати іншим, некредитоспроможним, фірмам робити те саме. Доведено, що поручительський підпис може використовуватися як метод перевірки лише в абсолютно конкурентоспроможному банківському секторі.

Ключові слова: розподіл кредитних ресурсів, малі підприємства, групове кредитування

Класифікація JEL: D82, D84, G21, G23

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) license, що дозволяє повторне використання, розповсюдження та відтворення, забороняє використання матеріалів у комерційних цілях та вимагає наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Марко Спаллоне, Піна Мюре

Практика стратегического группового кредитования в банках

Кредитные учреждения часто отказывают малым предприятиям в предоставлении кредита. Это, как правило, связано с тем, что последние не могут обеспечить залог кредиторам. Кроме того, учитывая незначительную сумму необходимого кредита, полный мониторинг будет стоить кредиторам слишком дорого. Договоры группового кредитования считаются эффективным решением при нормировании кредитных ресурсов для малых предприятий в развитых и развивающихся странах. Цель статьи – раскрыть потенциал договоров группового кредитования в контексте управления кредитными рисками. Предложено теоретическое объяснение возможностей программ группового кредитования для отбора надежных заемщиков от ненадежных с целью снизить количество безнадежных кредитов. Доказано, что успех фирм, вовлеченных в программы группового кредитования, объясняется использованием поручительской подписи, которая является эффективным методом проверки. То есть, надлежащим образом используя поручительскую подпись, кредиторы могут «отсеять» кредитоспособные фирмы от некредитоспособных и включить в договоры группового кредитования только надежные предприятия. Основная идея статьи состоит в том, что умело разработанные программы группового кредитования побуждают кредитоспособные фирмы брать на себя обязательства, по крайней мере частично, совместно с другими надежными предприятиями и препятствовать другим, некредитоспособным, фирмам делать то же самое. Доказано, что поручительская подпись может использоваться как метод проверки только в абсолютно конкурентоспособном банковском секторе.

Ключевые слова: распределение кредитных ресурсов, малые предприятия, групповое кредитование

Классификация JEL: D82, D84, G21, G23

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) license, що дозволяє повторне використання, розповсюдження та відтворення, забороняє використання матеріалів у комерційних цілях та вимагає наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.